

Πορδή, η παρεξηγημένη - Ένα πόνημα του...κώλου

✘ Πορδή (ή πόρδος, ή κλανιά, ή κλάσιμο, ή «αέρια»): Μια παρεξηγημένη σωματική ανάγκη. Αναφέρεται περιπαικτικά και σαν «το ρέψιμο του κώλου» (αντίστροφος ορισμός: Μια πορδή που έχασε το δρόμο της), ή «το γέλιο της κωλοτρυπίδας», ενώ κατά μία...φιλοσοφική προσέγγιση του θέματος, ως πορδή ορίζεται «η επίπονος και η επίμονος προσπάθεια του κώλου να...μιλήσει».

Η σπουδαιότητα της πορδής στην ομαλή λειτουργία του οργανισμού αλλά και της ψυχολογίας μας είναι μεγάλη. Η κομπλεξική κοινωνία μας όμως τη μετέτρεψε σε επαίσχυντη πράξη, δείγμα έλλειψης αγωγής και γυφτιά. Όμως όπως ο βήχας, το φτέρνισμα, το χασμουρητό, το ρέψιμο, έτσι και η κλανιά είναι μια από τις ανάγκες του ανθρώπου. Το κλάσιμο δεν είναι ντροπή. Είναι κάτι το φυσιολογικό...

Κατά τον Ηλία Πετρόπουλο («Εγχειρίδιον του καλού κλέφτη»), «*Η πορδή είναι άκρως προσωπικόν γεγονός, όπως και η μαλακία. Ορισμένοι άνθρωποι αρέσκονται να διατυμπανίζουν τα άκρως προσωπικά συμβάντα. Κανονικώς εχόντων των πραγμάτων, μια πορδή εκπέμπεται κατά μόνας. Αν, παρ' ελπίδαν, υπάρξει ακροατήριον η πορδή θα προσβάλλει (είναι γνωστόν) τας αισθήσεις της ακοής και της οσφρήσεως, κυρίως της οσφρήσεως. Πας όστις κοινοποιών πορδήν καλείται κλανιάρης. Από της Εποχής του Χαλκού και έντευθεν, ουδεμία κοινοποιήθεις πορδή επέρασεν απαρατήρητος. [...] Οι Φαλλοκράται και αι Φεμινίστριαι (ελπίζω και οι Ομοφυλόφιλοι) συμφωνούν αφ' ενός σημείου μια πορδή είναι, κατ' αρχήν, μουσικόν γεγονός. Η επιστήμη της Φυσιολογίας δεν έχει εξετάσει έως σήμερον τας δυνατότητας του πρωκτού ως μουσικού οργάνου. [...] Στην εποχή μας κανενός είδους ενέργεια δεν πρέπει να χάνεται. Η πορδή προκαλεί γέλιο. Το γέλιο είναι απολύτως απαραίτητο... [...] Το πέρδεσθαι εξίκνεται έως το ύψος της Αληθούς Τέχνης. Όμως καθώς γινότανε πάντοτε, συχνάκις το φαινόμενον απολήγει εις καταχρήσεις. [...] Η έντασις των πορδών εις ήχον και οσμήν ποικίλει. Οι νταήδες και οι θρασείς κλάνουν βροντερά. Αυτές τις πορδές που πέφτουν σαν κανονιές οι κατάδικοι τις λένε αντρίκιες. Ο ηχοχρωματισμός της πορδής σχετίζεται άμεσα με την προσωπικότητα του κλανιάρη. Οι πούστηδες, οι υποκριταί και οι μπαμπέσηδες αμολάνε κούφιας πορδές, όπως ακριβώς κάνουν οι γριές. [...] Η οσμή της πορδής δεν κρύβει κανένα μυστήριο. Ο χημικός τύπος της πορδής είναι $S2O4H2 + CH + Ca3RA$. Δηλαδή στα αέρια της πορδής κυριαρχούν*

το υδρόθειο ($S_2O_4H_2$) και το μεθάνιο (CH) με τις χαρακτηριστικές των οσμές. Φαίνεται ότι το είδος του φαγητού καθορίζει την οσμή της πορδής. Αυτό δεν το λέω με βεβαιότητα γιατί ορισμένων ανθρώπων οι πορδές βρωμάνε υπέρ του δέοντος. Πάντως, τα φασόλια, το γιαούρτι, το γάλα, τα ρεβύθια, τα κουκιά, τα μήλα και τα κάστανα προκαλούν πολλά αέρια. Οι βρομερότερες πορδές προέρχονται από το κουνουπίδι, το λάχανο, το σκόρδο, το ρεπάνι και το αυγό. [...] Ο ταλαντούχος κλανιάρης συνδυάζει τον ήχο της πορδής με διάφορες κωμικές χειρονομίες ή με γκριμάτσες ή με ακροβατικές κινήσεις. Υπάρχουν κλανιάρηδες που κυριολεκτικώς μιλάνε με τον κώλο».

Γνωριμία με την πορδή

Μια συνηθισμένη πορδή, αποτελείται από 59% άζωτο, 21% υδρογόνο, 9% διοξείδιο του άνθρακα, 7% μεθάνιο, 4% οξυγόνο και 1% σουλφίδιο του υδρογόνου. Η θερμοκρασία μια πορδής, την ώρα που δημιουργείται, είναι 37 βαθμοί Κελσίου. Οι πορδές έχουν ταχύτητα 3 μέτρα το δευτερόλεπτο.

Ένας άνθρωπος, παράγει κατά μέσον όρο την ημέρα, περίπου μισό λίτρο αερίων.

Οι περισσότεροι άνθρωποι, πέρδονται κατά μέσον όρο, 14 φορές την ημέρα.

Οι γυναίκες πέρδονται όσο και οι άντρες.

Το αέριο που κάνει τις πορδές δύσσομες, είναι το σουλφίδιο του υδρογόνου, το οποίο περιέχει θείο. Όσο πιο θειούχα είναι η διατροφή, τόσο περισσότερο μυρίζουν τα αέρια .

Πορδοπεριστάσεις

Κλάσιμο κάτω από τα σκεπάσματα. Ύπουλος τρόπος αερισμού, μιας και το κλειστό και ζεστό περιβάλλον των σκεπασμάτων είναι αρκετό για να μεγιστοποιήσει το μποχώδες αποτέλεσμα και, συνεπεία αυτού, η πορδή θα κάνει την εμφάνισή της θεαματικά, ζεστή και αχνιστή στο σώμα του άλλου. Αν δε σηκωθούν και τα σκεπάσματα, θα ορμίσει έξω σαν τη χιονοστιβάδα και θα βρωμίσει τα πάντα στο πέρασμά της.

Κλάσιμο στο νερό. Είστε σε πισίνα, στη θάλασσα ή σε μπανιέρα μαζί με το ταίρι σας και ξαφνικά παρατηρείτε το πρόσωπό του να συσπάται στιγμιαία και μετά να χαλαρώνει ανακουφισμένο, ενώ ταυτόχρονα φουσαλίδες ανεβαίνουν από το βυθό. Μπορείτε να είστε σίγουροι ότι το ταίρι σας μόλις σας έκλασε.

Δημόσιο κλάσιμο. Μέγιστη «γουρουνιά». Αν είστε στην Πανεπιστημίου θα περάσει απαρατήρητη, αν στέκεστε και δεν περπατάτε μπορείτε να την αποδώσετε σε κάποιο καταλυτικό αυτοκίνητο. Αν είστε όμως σε μια αίθουσα, ακόμα και αν δεν

ακουστεί, θα γίνει αντιληπτή από τη μπόχα και τη δυσωδία. Και τότε θα κοιτάζει ο ένας τον άλλο καχύποπτα.

Κλάσιμο στο σεξ. Συμβαίνει και στις καλύτερες οικογένειες. Την ώρα που βγαίνει το μαντζαφλάρι, μπορεί να βγει μαζί του και καμιά καταπιεσμένη κλανιά. Να είστε σίγουροι πως ο σύντροφος θα δείξει κατανόηση αλλά δεν θα το θεωρήσει ως επιβράβευση των κόπων του. Ειδικά αν συμβεί στην αλλαγή στάσης και βρωμάει και από πάνω, χλωμή προβλέπεται η συνέχεια.

Κάλυψη, απόκρυψη, παραλλαγή

Ο πιο πρακτικός τρόπος για να εξουδετερώσουμε τον θόρυβο της πορδής είναι ο βήχας. Κάθε μία που αμολάμε δηλαδή, ρίχνουμε κι ένα τρανταχτό βήξιμο. Θέλει λίγη εξάσκηση για να μάθεις να τα συντονίζεις, αλλά είναι εφικτό. Βέβαια, αυτό δεν εξουδετερώνει το πρόβλημα της οσμής, οπότε έχει πρακτική εφαρμογή σε πολύ συγκεκριμένες περιπτώσεις (π.χ. όταν η φίλη μας έχει συνάχι).

Πρακτική χρήση της πορδής

Το κλάσιμο σε συνεχόμενους «κανονιοβολισμούς» (κατά ριπάς) μπορεί επίσης να αποθηκευτεί σαν ηχητικό ντοκουμέντο, και να αποτελέσει ήχο κουδουνίσματος σε εισόδους κατοικιών για την τρομοκράτηση των απρόσκλητων επισκεπτών.

Κοινά χαρακτηριστικά

Όλες οι κλανιές ανεξαιρέτως έχουν κάποιο κοινά χαρακτηριστικά αυτά είναι:

1. Εμφανίζονται πάντα μα πάντα την πιο ακατάλληλη στιγμή... Δηλαδή εκεί που χορεύεις, εκεί που κάνεις σεξ, ενώ είσαι στη δουλειά κ.τ.λ. Κυρίως όμως όταν είσαι με άλλα άτομα στον ίδιο χώρο και δεν μπορείς να βρεις ανακούφιση.
2. Συσσωρεύονται σε μια ενωμένη κλανιά την οποία όταν την αμολάς τραντάζεται το σύμπαν, ενώ με βάση τον νόμο του Μέρφι είναι ικανές να δημιουργήσουν μια νέα ήπειρο ανάμεσα στην Ασία και στην Ευρώπη.
3. Αν δεν τις αμολήσεις δεν θα μπορέσεις ποτέ να ξεφουσκώσεις.
4. Σε κάνουν να αναρωτιέσαι αν θα μπορούσε ο οργανισμός να ζήσει χωρίς αυτές και γιατί να μην υπήρχε ένα διαφορετικό πεπτικό σύστημα.
5. Δεν μπορούν να κρυφτούν, γιατί είτε θα ακουστούν είτε θα της πάρουν μυρωδιά.

Είναι δυνατή η...ανάφλεξη της πορδής;

Η απάντηση είναι «ναι». Ο εύφλεκτος χαρακτήρας των αερίων οφείλεται στο μεθάνιο και το υδρογόνο. Οι αναλογίες αυτών των αερίων εξαρτώνται κυρίως απ'

Η κλούβια: Όχι κλούβα, κλούβια. Το όνομά της το χρωστάει στο γεγονός πως η οσμή της μοιάζει με αυτήν του κλούβιου αυγού (Υδρόθειο για τους γνώστες). Συχνά κόβει την όρεξη στους γύρω και μπορεί να εξελιχθεί σε όπλο μαζικής καταστροφής συνδυαζόμενη με την παραπάνω.

Η κωλοχωρίστρα: Χαρακτηριστικός ήχος ΜΠΡΡΡΡΡΠ. Δεν είναι τόσο μακρόσυρτη όσο η νταβραντισμένη αλλά είναι πολύ περισσότερο βίαιη και ξαφνική. Την νιώθετε που λέμε. Μπορεί να είναι κλούβια η σάπια, ανάλογα.

Η έκπληξη: Δεν την είχατε πάρει πρέφα αλλά εκεί στα ξαφνικά, ΜΠΡΡΟΥΠ!!!!

Ο πυροβολισμός: Ο ήχος της μοιάζει με αυτόν μιας πιστολιάς. Ξερός, απότομος βίαιος και πολύ δυνατός! Σπάνιες αλλά όπως προδίδει το όνομά τους, πολύ επικίνδυνες.

Η μπουρμπουλήθρα: Με ήχο που φέρνει σε αυτόν του φραπέ όταν του φυσάμε από το καλαμάκι αέρα, προδίδει άσχημη συνέχεια. Συνήθως η μπουρμπουλήθρα προκαλεί την αποβολή σκατών μαζί με τις μπουρμπουλήθρες καθώς και την ντροπή του κλανιάρη.

Η σιωπηλή: Αθόρυβη άλλα θανατηφόρα. Ότι της υπολείπεται σε ακουστικότητα το έχει σε γόμωση. Συχνές παρενέργειες περιλαμβάνουν ξαφνικές λιποθυμίες των παρευρισκομένων και βίαιες εξόδους από το δωμάτιο συχνά με κραυγές όπως «Πωωω!», «Αντε γαμήσου!», «Πάλι ρε μαλάκα;».

50-50: Σκέτος τζόγος. Συχνά με τα ανεπιθύμητα αποτελέσματα. Εναλλακτικοί τίτλοι «Πήγε να κλάσει και χέστηκε», «Πήγα για μαλλί και βγήκα σκατά]...

Μη μου μιλάτε!: Χρειάζεται κάθε μόριο του εγώ για να την ελέγξουμε και συχνά, αν μας αποσπάσουν την προσοχή αυτοί το πληρώνουν.

Πρωτοκλασάτη: Το σοφό ρητό των Ελ, «πρωτοκλάστης, πρωτομυριστής» εφαρμόζεται εδώ πλήρως. Κλάσε, παίξ' το αδιάφορος και κοίτα ή μάλλον κάρφωσε το διπλανό σου με το βλέμμα σου...

Κομπολογάτη: Κλανιά που απαντάται συνήθως σε οίκους ευγηρίας, ΚΑΠΗ της γειτονιάς, καφενεία και τσιπουράδικα. Την παράγουν κυρίως ηλικιωμένοι άνθρωποι με μειωμένα αντανεκλαστικά και μη ικανοποιητική σφιγκτηριακή λειτουργία. Δεν μυρίζει πολύ, αλλά έχει τον χαρακτηριστικό ήχο του ατμόπολοιου (Ποτ ποτ ποτ ποτ).

Γιουσούφα: Κλανιά ύπουλη και φαρμακερή, δεν ακούγεται, αλλά προκαλεί αμέσως κρανιοεγκεφαλικές βλάβες και πιθανή αποκόλληση των ρουθουνίων οδών. Είναι αποτέλεσμα φασουλάδας της ελληνικής, στιφάδου με κρόμμυα και ανεξέλεγκτης κατανάλωσης κερασιών.

Σαλτσάτη: Κλανιά με δωράκι-έκπληξη. Η διαφορά του με την κλανιά 50-50 είναι ότι η πρώτη είναι απρόσμενη και δημιουργεί λάθος εντυπώσεις, ενώ η δεύτερη σε

προειδοποιεί για τί πρόκειται να συμβεί. Αν είσαι έξυπνος, πας στην τουαλέτα και γλιτώνεις το οποιοδήποτε ρεζιλίκι.

Πορωτική: Κλανιά έντονα αντιληπτή από τους γύρω, αφού ο κλάνων φωνάζει τη λέξη «πόρωση!» κατα τη διάρκεια της σύντομης διάρκειας της. Εκτελείται κυρίως πάνω σε καναπέδες, κρεβάτια, καρέκλες, δονητές κ.λπ.

Η τζούφια: Από το χαρακτηριστικό ήχο «τσουφφφφφφφφφ».

Η παραπονιάρικια: Ξεκινάει με τόνο χαμηλό, τον οποίο στη συνέχεια, ανεβάζει· σαν να ρωτάει το αιώνιο «γιααατίίίίίί;»;» [προυνου-γου-ίίίίί]

Η λασπερή: Σπάνιο είδος κλανιάς, επακόλουθο μεσημεριανής φασολάδας. Βαθιά χαρακτηριστική χροιά, σαν τον ήχο που κάνει η γαλότσα, καθώς την τραβάς από την λάσπη.

Η κλανιά «Ανεβαίνοντας-τα-σκαλιά»: Η κλανιά αυτή επιτυγχάνεται έπειτα από πολύχρονη εξάσκηση. Αποτελεί το έσχατο σημείο τέχνης του κλάνοντος. Σε κάθε σκαλί, πρέπει να αμολυθεί ακριβώς η ίδια ποσότητα αερίου χωρίς αλλαγές στη χροιά μεταξύ των σκαλιών. Επίσης, να σημειωθεί ότι πρέπει οι κλανιές να είναι όσες και τα σκαλιά. Θεωρείται, αυτή τη στιγμή, η πιο σπάνια από όλες τις κλανιές.

Παροιμίες για την πορδή

Αν δουλεύεις με τον κώλο, πορδές και σκατά θά 'χεις.

Έκλασε η νύφη, σχόλασε ο γάμος.

Γέρου πορδή μην ακούς, λόγο ν' ακούς.

Με πορδές δεν βάφονται αυγά.

Κάλλιο πορδή ν' αφήσω παρά ένα ασκί άντερα να χύσω..

Βάνει και την πορδή του δύναμη.

Κώλος που κλάνει δεν αρρωσταίνει.

Ο καθένας την πορδή του, μοσχολίβανο την έχει.

Πόρδου άκουσμα, σκατού μαντάτο.

Σ' αγαπώ κυρά όταν κλάνεις, μα να μην το παρακάνεις.

Φοβέρισε τον κώλο σου, μην κλάσει στο παζάρι.

Όποιος κεντάει το γάιδαρο, μυρίζει τις πορδές του.

Η πορδή αν δεν βρωμάει, δεν λογιέται πορδή.

Άλλος κάνει την πορδή, και άλλος πιάνει το φλουρί.

Ο κουφός και ο κλανιάρης πάνε δίπλα στα νταούλια (ο πρώτος για να ακούει και ο δεύτερος για να μην ακούγεται).

Δεν αξίζει ούτε την κλανιά της γριάς.

Δεν μετριέται το αντριλίκι με πορδές.

Και ο ωραιότερος κώλος, πορδές κλάνει.
Βάλαν τον τρελό να κλάσει κι αυτός ξεκωλιάστηκε.

ΩΔΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΡΔΗΝ

Μικρή μου οσμηρή πορδή,
σαν βγεις απ' το κωλί μου.
Μοσχοβολούν τα πέρατα,
ευφραίνεται η ψυχή μου

Ανοίγω τα παράθυρα,
να σε γευτεί η πλάση.
Κι ας μ' έχουν για το βίτσιο μου,
όλοι οι γνωστοί μου κλάσει.

Πηγές

frikipaideia.wikia.com | electricrequiem.com | insomnia.gr | medi-ba.com |
anime.gr | 2ins.gr | heptune.com | skiladiko.pblogs.gr